

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 11 lutego 2010 r. — Systeme Helmholtz GmbH przeciwko Hauptzollamt Nürnberg

(Sprawa C-79/10)

(2010/C 113/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Systeme Helmholtz GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Nürnberg

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 14 ust. 1 lit. b) zdanie 1 dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wyłączenie prywatnych, niehandlowych lotów z zakresu zwolnienia od podatku oznacza, że zwolnienia mającego zastosowanie do produktów energetycznych dostarczanych w celu zastosowania jako paliwo do celów żeglugi powietrznej należy udzielić jedynie przedsiębiorstwom żeglugi powietrznej, czy też zwolnieniem tym należy objąć wszystkie paliwa mające zastosowanie w żegludzie powietrznej, o ile samolot jest używany do celów zarobkowych?
- 2) Czy art. 15 ust. 1 lit. j) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej należy interpretować w ten sposób, że przepis ten odnosi się również do paliw używanych w samolocie podczas lotu do warsztatu i z powrotem, czy też ulga ta przysługuje jedynie przedsiębiorstwom, których rzeczywistym przedmiotem działalności jest wytwarzanie, rozwój, badanie i konserwacja statków powietrznych?
- 3) Czy art. 11 ust. 3 dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej należy interpretować w ten sposób, że w przypadku użycia samolotu — wykorzystywanego zarówno dla celów prywatnych,

jak i dla celów handlowych — w lotach konserwacyjnych i szkoleniowych, zgodnie z art. 14, ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej należy udzielić zwolnienia od podatku w zakresie użytego w tych lotach paliwa proporcjonalnie do zastosowania handlowego?

- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie trzecie, czy z braku możliwości zastosowania art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/96/WE w ramach art. 14 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej można wywieść, że przy mieszanym zastosowaniu samolotu do celów prywatnych i handlowych w przypadku lotów konserwacyjnych oraz szkoleniowych nie przysługuje zwolnienie od podatku?
- 5) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie lub w przypadku, gdyby z jakiegokolwiek innego przepisu dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej wynikał ten sam skutek prawny, jakie kryteria i jaki okres odniesienia należy przyjąć dla celów określenia udziału danego rodzaju zastosowania w rozumieniu art. 11 ust. 3 dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej w zakresie dotyczącym lotów konserwacyjnych i szkoleniowych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 283, s. 51

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Irlandii

(Sprawa C-82/10)

(2010/C 113/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: N. Yerrell, pełnomocnik)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że poprzez brak zastosowania całokształtu prawa ubezpieczeń Unii Europejskiej do wszystkich ubezpieczycieli w sposób wolny od dyskryminacji, Republika Irlandii uchybiła zobowiązaniom, jakie ciąży na niej w szczególności na mocy art. 6, 8, 9, 13, 15, 16 i 17 pierwszej dyrektywy Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie z późniejszymi zmianami oraz na mocy art. 22 i 23 dyrektywy Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniającej dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG; oraz

— obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja jest zdania, że, po pierwsze, Voluntary Health Insurance Board (rada dobrowolnego ubezpieczenia zdrowotnego, zwana dalej „VHIB”) nie mogła w sposób prawidłowy korzystać z wyjątku przewidzianego w art. 4 dyrektywy 73/329/EWG od chwili pierwszej zmiany jej właściwości wskutek wejścia w życie Voluntary Health Insurance (Amendment) Act 1996 (ustawy z 1996 r. o zmianie ustawy o dobrowolnym ubezpieczeniu zdrowotnym), oraz, po drugie, że od tego dnia VHIB zaczęła w pełni podlegać wymogom prawa ubezpieczeń Unii Europejskiej, w szczególności przepisom dotyczącym udzielania zezwoleń, nadzoru finansowego, wydawania norm technicznych oraz marginesu wypłacalności, włączając w to kwestię funduszu gwarancyjnego.

VHIB w chwili obecnej prowadzi swoją działalność bez właściwego zezwolenia udzielonego przez Irish Financial Regulator (irlandzki urząd regulacji usług finansowych), a także nie spełnia m.in. wymogów dotyczących wypłacalności.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Hiszpania) w dniu 11 lutego 2010 r. — Aurora Sousa Rodríguez i in. przeciwko Air France S.A.

(Sprawa C-83/10)

(2010/C 113/37)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Aurora Sousa Rodríguez, Yago López Sousa, Rodrigo Puga Lueiro, Luis Rodríguez González, María del Mar Pato Barreiro, Manuel López Alonso, Yaiza Pato Rodríguez

Strona pozwana: Air France S.A..

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „odwołanie” w znaczeniu określonym w art. 2 lit. l) [rozporządzenia 261/2004/WE] ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że oznacza ono wyłącznie brak planowego odlotu, czy że oznacza ono również jakąkolwiek okoliczność, która powoduje, że wspomniany lot, na który dokonano rezerwacji, rozpocznie się, lecz nie dotrze do miejsca przeznaczenia, w tym w razie przymusowego powrotu z powodów technicznych na lotnisko wylotu?
- 2) Czy pojęcie „dalsze odszkodowanie”, o którym mowa w art. 12 wspomnianego rozporządzenia, należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza ono, by w przypadku odwołania lotu sąd krajowy przyznał odszkodowanie, a także zadośćuczynienie, z tytułu niewykonania umowy przewozu lotniczego, zgodnie z ustalonymi w krajowych uregulowaniach i orzecznictwie kryteriami dotyczącymi niewykonania umów, czy też przeciwnie, odszkodowanie to powinno dotyczyć wyłącznie poniesionych przez pasażerów i właściwie udokumentowanych kosztów, które nie zostały pokryte w należyty sposób przez przewoźnika lotniczego, zgodnie z wymogami art. 8 i 9 rozporządzenia 261/2004/WE, chociaż nie powołano się na te przepisy, czy też wreszcie, oba te pojęcia dalszego odszkodowania są ze sobą zgodne?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Siegburg (Niemcy) w dniu 12 lutego 2010 r. — Hüseyin Balaban przeciwko Zelter GmbH

(Sprawa C-86/10)

(2010/C 113/38)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Arbeitsgerichts Siegburg